

За вітром
Юлія Українець

Події детективного роману відбуваються в Німеччині, у місті Берлін. Головна героїня- Герда Фішер, старший детектив агентства «Штайн» веде розслідування, щодо вбивства керівника юридичної компанії «Маккалаген та партнери» Роберта Маккалагена. Розслідування також відбувається у Лондоні. У романі висвітлені не лише етапи слідства, але і характери та взаємодія між собою головних героїв. Філософські роздуми автора про життя та його цінність переплітаються з гумором та легким ставленням до різних ситуацій та виходу з них.

Юлія Українець

ЗА ВІТРОМ

Глава 1

Її колекція

Приватна колекція займала лише три полицки. Експонати розташовані в хронологічному порядку, за розміром, можна сказати з любов'ю. Хоча не завжди все було так акуратно організовано. Хронологія та розмір «виробів» не завжди співпадали. Вона почала збирати свою колекцію ще задовго до того, як з'явився перший екземпляр, у своїй голові, у своїх задумах. Сама вже не могла згадати звідки в неї могла виникнути така шалена ідея. Маленькі, великі, товсті, короткі, довгі, це не мало значення, вона пам'ятала кожного, всі ті емоції, які вони їй дарували. З появою чергового «виробу» вона ніби оживала, це надавало їй сил та нових думок для самоаналізу та самокопання. У неї не було цілі масштабувати свою колекцію, вишукувати, або більш того, гнатися за кожним цікавим екземпляром. Просто якось все виходило природно, вони самі виникали, займали свої місця на полицках, та насамперед в її пам'яті. Віртуальність колекції зовсім не знецінювала її значення. Вона заплющувала очі, робила глибокий вдих на повні груди та переглядала кожного подумки, згадувала цікаві пригоди пов'язані з ними. Це як сторінки її життя, на кожній з'являвся новий, нові думки, нове ставлення до самого процесу колекціонування,

сприйняття самої себе.

Герда сиділа в кріслі з фіолетового оксамиту в Гранд готелі в центрі самого Берліну. Шикарне крісло – подумала вона – які золоті заклепки, форма, м'яке. Тут би сидіти, пити чай та вести невимушену бесіду, але за інших обставин. Номер люкс 227 був просто розкішним: штори димчасто-сірого кольору, тюлі, розшиті золотими вензелями, на стінах шовковисті блідо-рожеві шпалери зі штампами райських птахів. Шафа з червоного дерева різьблена фігурами чудернацьких тварин, в енциклопедії таких точно не знайдеш, книги на скляних полицках були акуратно розставлені, он видніється томик Гете, – її улюблений мислитель. Існує легенда, чому в Німеччині так багато філософів, бо місцеві жінки були недостатньо гарними. Але це лише гіпотеза. Журнальний столик зі слонової кістки та благородного дубу роботи відомого італійського дизайнера. Велике ліжко витримано в класичному стилі, акуратно застелене пурпуровим покривалом, набір подушок, м'який підголівник болотного кольору. Люстра на стелі з венеціанського скла переливалася від перших променів сонця, – світанок вже заходив до кімнати, наповнюючи приміщення природним освітленням. На журнальному столику стояв кулер з вже талим льодом, в ньому пляшка шампанського і поряд два порожні келихи. «О, Moet & Chandon Brut Imperial смакує мені найкраще, – подумала вона, – ще не відкрите. Видно у когось на цей вечір були пречудові плани.» Запах розкоші та блаженства...

Герда сиділа замислена. Дивилася на підлогу. І тільки через декілька секунд після шоку, збагнула, у що одягнена. Чорне, довге кашемірове пальто похапцем накинуте на майже голе тіло та чорні панчохи. Її червоні вечірні туфлі якось дивно виглядали за цих обставин. Просто поспішала, потрібно було швидко доїхати до місця.

Він лежав розпластаний на вишуканому килимі приємного пісочного відтінку, напевно, руки арабського майстра. Руки розкинуті в різні боки, ноги схрещені, голова закинута назад. Білий банний халат до поясу залитий кров'ю, такою багряною, свіжою, що Герда навіть відчувала запах заліза в повітрі. Нігті на правій руці вп'ялися в килим, два пальці очевидно зламані, бо були неприродно вивернутими в різні боки. Обличчя, – це окрема тема для дослідження, його практично не було, лише видно криваву масу із залишками шкіри та волосся. Ніс зламаний, очі залиті кров'ю, скальп знятий, вуха відрізані, але на килимі їх не було. Горло перерізане, напевно, дуже гострим знаряддям, поріз виглядав глибоким, крові навколо надто багато. Гадаю, що навіть рідна мати не змогла б його впізнати. Він був вбраний лише в один банний халат, видно по тканині, що дорогий, від п'ятизіркового готелю з вишитими золотими буквами з правої сторони «Grand hotel». Вона ледве розгледіла цей напис через плями крові. Халат був розв'язаним і вона побачила, його член, туго перемотаний поясом, в стані ерекції. Герда аж підскочила зі свого комфортного крісла, – це ж той, що стоїть на полиці в її пам'яті зліва, під номером сім. Він з її приватної, віртуальної колекції. Тільки зараз Герда його ідентифікувала. Роберт Маккалаген, це ж він. Вона була в цьому впевнена на сто відсотків. Боже, хто ж його так...

– Герда, ти ба, який стояк? Мені здається, це твій розмір, хоч бери і сідай зверху! 3

розкотистим, веселим сміхом у кімнату зайшов кремезний чоловік, середнього зросту, невизначеного віку. Він був в елегантному зеленому капелюсі, пальто чорного кольору та класичних штанях. Знявши свої шкіряні рукавиці, чоловік дістав із валізи, яка здавалася доволі важкою, медичні рукавички та почав їх методично одягати. Він розклав якісь хімічні реагенти, склянки, пробірки, зіпакети та свої папери на підлогу.

— А чого це ви, фрау, така ошатна приїхали до жертви? Такі гарні червоні туфлі. На жаль, він все одно вже не оцінить вашої краси.

— І тобі доброї ночі або ранку. Герман, у тебе з делікатності є лише режим такий на пральній машинці? Я просто, як відповідальний співробітник, дуже поспішала на місце злочину. І, між іншим, сьогодні в мене законний вихідний, тому маю право виглядати, як хочу, відкинувшись у кріслі, відповіла Герда. — Ти приніс мені каву з вершками без цукру?

— Люба Герда, ти ж чудово знаєш, що я живу на Wilmersdorfer Strasse, і там є поряд загальна, сучасна пральня. З такими цінами на воду, краще прати речі там. Вибач, я без кави, і де я тобі її візьму, коли майже о пів на четверту ранку? Ну що вставай з того крісла, диви на неї, фрау-детектив вмостила на ньому. Це не оглядини, ну, того, о Боже, який він великий, я починаю комплексувати. І крісло, на якому ти так зручно вмостилась, до речі, речовий доказ.

— По- перше, фрау старший детектив. А по-друге, Герман, ти гадаєш я вперше на місці злочину? Я вже зробила дактилоскопію з ручок крісла і взяла всі сліди, ось тримай, все у зіпакеті. Ти навіть своїм кримінальним професійним поглядом зауваж, це крісло майже стерильне, можна сказати, незаймане. Я вже встигла спитати у порт'є: він сказав, що воно нове, його принесли вчора о десятій вечора, тому що попереднє зламалося. І цього понівеченого тіла на килимі тоді ще не було. Аналіз відбитків пальців навряд чи нам допоможе, все у «пухирцях», орудували явно у будівельних або спецрукавицях.

— Герда, ти хоч би прикрила чимось цього красеня на килимі. Як його розквасили, уявляю, що тут відбувалося. І від чого в нього мертвого така завидна ерекція? Невже віагра має таку довгу дію? Це ж неможливо, а- пояс- зрозуміло тепер.

— Він ще теплий, гадаю вбивство сталося менше години тому. У сусідньому номері почули крики та шум, подзвонили на ресепшен, але, коли прийшов порт'є він вже був мертвий. Гадаю, вбивця вистрибнув у вікно, — це ж не важко, — другий поверх, і слід від взуття на підвіконні.

— Герман, ти ж знаєш процедуру, я не маю права чіпати тіла до твого приходу. От зробиш всі свої аналізи, знімеш «пальчики», докази, тоді можна і прикрити. А так сиджу і просто люблюсь. Я вже викликала санітарів з лабораторії, — приїдуть через 10–15 хвилин, заберуть його в морг. Я там ще з ним попрацюю. Кімнату опечатаємо, можливо, буду ще сьогодні тут після обіду або завтра зранку, — треба подумати, проаналізувати все. Якесь

незвичне вбивство, – так познуватися над обличчям, і цей сексуальний підтекст... Щось тут не так.

– Фрау детектив, вже встановили особу цього нещасного?

– Ти ж розумієш, це не важко. Зараз спущуся на ресепшен і подивлюся списки на поселення. Він очевидно зупинився в цьому готелі, гадаю, не на першу ніч, бо його речі акуратно розкладені в шафі, навіть шкарпетки випрасувані висять на обігрівачі у ванній кімнаті.

Герда, звичайно, не могла зізнатися в тому, що вона впізнала жертву. Навіщо їй розповідати про якусь інтрижку з Робертом Маккалагеном, яка сталася три роки тому. І це взагалі не пов'язано з цим інцидентом.

Глава 2

Messe Berlin

О, Роберт, – цей красень з Лондону. Вони зустрілися на конференції з кримінального права в Берліні. Її туди відрядило начальство, вона добре пам'ятала той день, коли зовсім не хотіла йти на те сумне збіговисько нудних юристів, правників та криміналістів, але в Messe Berlin планувався виступ одного професора з Франції, у нього є доповідь про нові методи дослідження в криміналістиці, цікаво послухати. Через три години безперервної дискусії про кримінальне право та юридичні аспекти нового закону, прийнятого владою Німеччини, більшість учасників почали задивлятися на годинники, в надії, коли вже розпочнеться кава-брейк. Мізки кипіли від нової, дійсно цікавої інформації, але тіло потребувало хоч невеликої перерви. Герда стояла за круглим фуршетним столиком, накритим білою скатертиною, з келихом брюту, декілька шматочків швейцарського сиру, її улюблений дорблю та канапе зі слабосоленим лососем апетитно дивились на неї з тарілки.

Він був високим, струнким, з курчавим волоссям до плечей. Виблискуючи своїми зубами кольору слонової кістки з посмішкою та келихом шардоне, Роберт підійшов до її столика.

– Фрау, чи можу я до вас приєднатися? – сказав він таким оксамитовим тембром, що Герда вмить забула, про що думала.

– Так, звичайно, я не заперечую. «Скільки в ньому чарівної елегантності, такий інтелігентний» – подумала вона. Костюм темно-синього кольору добре відтіняв його блакитні очі. Біла сорочка та сіра краватка доповнювали одне одного.

– Дозвольте відрекомендуватися, мене звати Роберт Маккалаген, я власник юридичної компанії «Маккалаген та партнери», з трохи відчутним лондонським акцентом, промовив він.

– Приємно познайомитися, Герда Фішер- старший детектив Бюро розслідувань «Штайн».

– І що вас привело на цю невеселу конференцію зарозумілих юристів та криміналістів? Невже інтерес до юриспруденції? Гадаю, вечір п'ятниці можливо проводити і веселіше.

– Так, ви праві, з посмішкою відповіла Герда. – Але це моя робота бути в курсі всіх останніх новин в цій сфері, останніх змін. Як вам доповідь литовських криміналістів про технологію 3D сканування місця злочину? На мій погляд, цікаве поєднання науки і сучасних технологій.

– Так, Герда, для мене, трохи далекого від самого кримінального процесу, ця технологія здалася проривом в криміналістиці та новаторством. Маю надію, що подібні винаходи зменшать статистику нерозкритих справ. А ви, як розумію, безпосередньо проводите розслідування різних злочинів? Він підняв келих шампанського і подивився їй прямо в очі своїм звабливим поглядом. Не загорілий слід від обручки на лівій руці безіменного пальця вона помітила ще з перших секунд їх знайомства. Помічати деталі – це звичайно її робота, але більше, мабуть, сутність. Іноді навіть переходить в хворобу, вона не може розслабитися, бути звичайною дівчиною, треба завжди щось помічати...

– Так Роберт, наше бюро розслідує різні злочини, а я, насамперед, спеціалізуюся на вбивствах. Якщо вас це не відлякує- можемо продовжити нашу бесіду. Герда піднесла келих та залишила на ньому слід від своєї червоної помади. Ковток прохолодного брюту налаштував її на невумушену бесіду з приємним незнайомцем.

– Я не такий слабкодухий, як вам могло здатися. Мені навіть стало цікаво. Ви, така приваблива дівчина, і ведете справи з вбивств. Це незвично. Роберт посміхнувся, оголивши свої блискучі зуби.

Сонце вже поволі заходило за горизонт. Середина осені давалася взнаки. Блиски світла відбивалися на золотавому листі, залишаючи на ньому, немов поцілунки, дотики тепла. Ще не всі дерева вбралися гарно, деякі ще стояли зеленими, ніби не хотіли здаватися осені, трималися до останнього. Природа, в цей період перетворилася на невидимого художника, який своєю палітрою розмалював дерева, кущі, траву, небо і здається одяг самих людей. За вікном не всі сумували і були одягнені у сіре та чорне, як ніби на траур по пекельному літу. Діти гралися на майданчику: он та дівчинка в червоному пальто, така яскрава, сховалася за такого ж кольору кущик, скільки радості і життя в її очах. Он молоді хлопець та дівчина в зеленому та жовтому такі щасливі, мабуть перше побачення. Люди також підхопили цей настрій осені, вони, ніби торкаючись яскравих дерев, листя,

проводили через себе ту сонячну енергію та тепло, яке природа в них акумулювала.

Величезні вікна від підлоги до стелі в лаунж зоні, в конференц-холі Messe Berlin виглядали немов портал в ту картинку осені, яка виблискувала, притягувала до себе, манила своїм оксамитовим теплом. Проміння сонця спускалися по вікну, ніби «вимикали» дерева, відштовхуючи їх в тінь. День швидко переходив у вечір. Наближався заключний етап конференції, а також виступ іменитого професора із Франції, а точніше, як виявилось, професорки – Жозефіни Мегре. Учасники конференції поволі проходили в зал для завершального етапу, все навкруги гомоніло, гуділо, більше звичайно чоловічі голоси. На фуршетних столах залишилися келихи з недопитим шампанським, вином, тарілки з канапе, брудні серветки та відкриті пляшки води. Попільнички були переповнені від сигарет та сигар, дим стояв стовпом, хотілося свіжого повітря.

Герда в супроводженні Роберта також прослідувала в конференц- хол. Він пропускав її вперед, показує свою галантність, подумала вона. А коли цей вишуканий англієць знайшов місце біля неї, попросивши пересісти огрядного юриста з Мюнхену, Герду це трохи схвилювало. Невже осінній вечір п'ятниці буде не таким нудним, як здалося з початку.

Жозефіна Мегре- професор з криміналістики та начальник поліції провінції Бордо, перша жінка на такій високій посаді за останнє десятиліття у Франції. Герда часто відвідувала подібні форуми і конференції тут в Німеччині і взагалі в Європі. Вона була знайома зі своїми колегами з інших країн, обмінювалася досвідом та знаннями. З деякими навіть спілкувалася більш тісно по роботі, що стосувалося самої структури Євросоюзу. Єдина зона надавала переваги злочинцям переміщатися без кордонів та реєстрацій. Тому так важливо тримати зв'язок з іншими детективними агентствами, національною поліцією європейських країн та колегами криміналістами. Від такої співпраці вигравали усі. Поліція була в єдиному інформаційному колі, що сприяло більшому розкриттю справ, хоча «висяків» вистачало також.

Пані професорка виглядала на років трохи за п'ятдесят. Можливо для жінки не завжди приємно уточнювати її вік. Але Жозефіна Мегре несла свої роки красиво, їй личила сивина волосся до плечей, які вона навмисно не фарбувала. В її сірих очах, навколо трохи с гусячими лапками та зморшками, відчувалося стільки світла і мудрості, що співрозмовник потопав у цій безодні. Навдивовиж, жінка зберегла за ці роки струнку фігуру, регулярні заняття спортом давали свої результати, широкі плечі видавали майстра спорту з плавання ще в молоді роки. Жозефіна захистила дисертацію з криміналістики в Паризькому університеті Сорбонна. На конференцію пані професорка приїхала з доповіддю про нові методи дослідження на місці злочину. Хоча вона вже 10-ть років викладала в університеті, але практику не залишила. Всі свої знання теоретичні та практичні Жозефіна застосовувала на новій посаді начальника поліції провінції Бордо у Франції. Герда прекрасно пам'ятала ту справу з близнюками вбивцями-шахраями, які після злочинів в Берліні почали «гастролювати» на півдні Франції. Саме силами французької

поліції, під керівництвом пані Жозефіни, вдалося їх схопити. То була доволі заплутана справа, але завдяки спільним зусиллям, все вдалося.

– Шановні мої колеги! Рада Вас привітати на спільній конференції, почала поважним голосом Жозефіна Мегре. – Для всіх нас – це унікальна можливість спілкування у єдиному інформаційному колі, обмін досвідом, а також можливість створення нових корисних знайомств.

– Сучасний етап розвитку цивілізації прийнято називати періодом формування інформаційного суспільства, а тому наука може бути представлена, як світовий інформаційний процес, обумовлений епохою глобалізації. Криміналістиці, як галузі, в умовах глобалізації, притаманні деякі найбільш загальні тенденції. Це пов'язано з тим, що наука – це особливий вид пізнавальної діяльності, націлена на вироблення об'єктивних, системно організованих та обумовлених знань про всесвіт. Пані професорка, в паузі зробила пару ковтків води. Всі в залі дуже уважно слухали, дух поваги та довіри витав у повітрі. Вона продовжила ще більш твердим та впевненим голосом.

– Криміналістика займає особливе місце в системі інших наук. В різних країнах світу цю науку іменують: «Forensic Sciences» (судові науки) в США, у Великобританії, Канаді, Австралії; «Kriminalistik» (криміналістика) в Німеччині, Австрії. «Police Scientifique» (наукова поліція) у Франції, Швейцарії. В англomовних країнах поряд з терміном: «Forensic Sciences» використовують також інші: «Criminalistics» (як частина судових наук), «Criminal Investigation» (кримінальне розслідування), «Criminology» (кримінологія). Така ж ситуація спостерігається і в деяких інших країнах світу. Відмінності можуть бути лише в ширині або вузькості підходів до об'єму закономірностей, які відносяться до криміналістичних знань і предмету криміналістики. Становлення і розвиток криміналістики загалом в різних країнах світу прослідковується в її окремих напрямленнях або у формуванні самостійних наукових дисциплін, таких як: судової токсикології, судової хімії, судової медицини, судової експертизи, судової (кримінальної) психології, судової фармакології.

– Шановні колеги, не хочу своєю нудною доповіддю псувати вам такий прекрасний осінній вечір п'ятниці, але ще хвилинку вашої уваги. Хотіла вам розповісти про нові аспекти технологічного підходу не тільки в криміналістиці, але і в судовій експертизі. «Інформатизація» криміналістики обумовлює також використання нових наукових категорій та понять. Широке визначення в науковому обороті мають такі терміни як «інформаційне поле», «інформаційна взаємодія», «інформаційне середовище», «інформаційний слід». Комп'ютерна техніка, сервіси глобальної мережі Інтернет, мережа мобільного зв'язку, системи відеонагляду стали невід'ємними компонентами повсякденного життя людини. Проблема використання інформаційних технологій і надсучасного технічного «продукту» в криміналістичних цілях може бути розглянута як глобальна, а не тільки національного характеру.

Жозефіна поправила своє елегантне сиве волосся і продовжила доповідь. – І нарешті, ми

підходимо до суті моєї доповіді. Це я вас трохи розігрівала сухими термінами. То була прелюдія. Чоловіки в своїх кріслах трохи оживились. Сонце вже зайшло за горизонт. Сьома вечора, подивилася на годинник Герда, коли вже ця конференція скінчиться, доповідь Жозефіни заключна, отже скоро.

— З використанням новітніх технологій, а також підключивши наших ІТ- спеціалістів, відділ поліції в провінції Бордо під моім керівництвом, винайшов нові методи ведення кримінальних справ. Перш за все, весь документообіг ми перевели в електронну систему. Поліцейські та детективи заповнюють свої звіти лише в електронному вигляді у спеціальній програмі, яка захищена надійно від хакерських атак, від компанії Smart Solutions. Ця систематизація дозволила нам фіксувати статистику злочинів по видам, аналізувати дані розкритих та нерозкритих справ, а також ми ведемо свою базу злочинців, яка підключена до загальних даних всієї країни. Ми готові поділитися досвідом з іншими колегами з Євросоюзу для сприяння взаємодії, боротьби зі злом і несправедливістю.

Жозефіні був до лиця сірий брючний діловий костюм, біла блузка огортала її струнке тіло. Чорні туфлі на високих підборах вона вміла носити, хоча часто відвідувала учбові тренування у військовій формі та берцях.

Продовжуючи свою доповідь пані професорка оглянула своїм глибоким поглядом всю аудиторію і промовила: — В результаті наших старань, ми розробили, спільно зі співробітниками лабораторії в Парижі, спеціальну скриньку. Для аналізу даних з місця злочину наші експерти беруть з собою цю міні лабораторію, яка включає в себе електронну базу даних аналізу дактилоскопії зі стовідсотковою гарантією результату. Отже на місці злочину, за допомогою цього приладу, є змога видати результати відбитків пальців, якщо звичайно вони у нас є в базі. За допомогою реактивів без лабораторних умов можемо визначити аналіз шматочків тканини, слідів крові та органічних залишків. Дозвольте нам продемонструвати наш Smart box- так ми самі його назвали. До трибуни пані професорки підійшов молодий чоловік в поліцейській французькій формі зі скринькою жовтого кольору. — Ви не дивуйтесь такому вигляду нашого Smart box, це маскувальний колір. Ця техніка вже була випробувана на декількох місцях злочину, і результати отримані відразу. Наша скринька запатентована, а прибуток від патенту надходить до фонду допомоги сім'ям, загиблих полісменів Франції.

— І наостанок, хочу вам подякувати за цікаву конференцію. Запрошую вас, колеги, до нас в Бордо для знайомства та обміну досвідом.

В залі пролунали оплески. Люди поволі почали вставати зі своїх місць та прямувати до виходу. За вікнами стало вже зовсім темно. Сонце сховалося. Навколо будівлі Messe Berlin загорілися яскраві ліхтарі. Паркувальний майданчик біля конференц- холу почав шуміти, гудіти — гості від'їжджали.

Роберт підвівся зі свого місця, повернув голову до Герди та промовив: — Фрау, дякую вам

за компанію, ви кудись поспішаєте? Хочу вам запропонувати пропустити келих чогось смачненького разом зі мною. Я приїхав на пару днів з Лондону по справах та на конференцію. Вирішив зупинитися в самому центрі Берліну в готелі Grand hotel.

Він взяв її ніжно за руку, притримав сумку, допоміг одягнути пальто. Герді приємна була така увага. Якось чарівність в його манерах та рисах. Його статура, галантний вид, справжній сер з Лондону.

Такі вже стояло біля Messe Berlin і вони поїхали до бару Madame Claude. Оригінальний заклад, розташований у колишній будівлі борделю берлінського Кройцберга. Таке затишне, зовсім не туристичне місце, можна сказати для місцевих жителів. Там виступали німецькі молоді музичні гуртки, все було по-домашньому, невелике приміщення, барна стійка з дерева. Інтер'єр бару незвичайний, оригінальний. На стелі намертво прибиті стільці, столи, кухонний гарнітур. Картинка здавалася перевернутою до гори дригом. Відвідувачі сиділи на своїх місцях ніби вверх ногами. В кольоровій гамі прослідковувалася яскраво-червоні та жовтогарячі фарби, насичені, концентровані. Сексуальна енергія тут відчувалася яскраво, можливо від колишнього борделю йшла ця хвиля, а може Герда інтуїтивно відчула цей потяг. Підлога в шахову клітинку чорно-білу. М'які, оксамитові крісла пісочного кольору. На не величких круглих столиках стояли свічки в скляних підсвічниках дизайну Тіффані, світло виблискувало кольоровими блискітками. «Така інтимна атмосфера», подумала Герда. Багато місць зайнято, але для них знайшовся затишний столик.

— Герда, хочу про вас дізнатися більше. Гадаю такі глибокі, зелені очі ховають багато таємниць про вбивства, маніяків та всіляких злочинців, — промовив Роберт з трохи помітним англійським акцентом. Він був звабливим, манив до себе так, що Герді захотілось вмить запустити свої пальці в його курчаве волосся, прилинати до себе та пристрасно цілувати, але правила хорошого тону її зупиняли. Пару місяців відсутності інтимної близькості давалися взнаки.

— Роберт, ви ж розумієте, що таємниця слідства помре разом зі мною, — відповіла Гада з посмішкою. — Я не маю права вам її розкривати. Але можу вам трохи розповісти, звісно без подробиць. Зараз працюю над убивством місцевого депутату Бундестагу. Гадаю, навіть до Лондону дійшла ця історія, яка сталася тиждень тому в Берліні.

— Так, Герда, я чув про цей випадок. А також те, що його підозрюють у корупції, той депутат мав доступ до міського бюджету.

— Роберт, ну все це чутки. Ви ж розумієте, я не маю права коментувати хід слідства.

Їм принесли напої. ««Маргарита» — це якраз коктейль для сьогоднішнього вечора», подумала Герда, і як він вгадав її бажання. Такий кислуватий алкогольний смак текіли із солоним колом по краям келиху. Навіть Томі Хілтон не встояв перед цим напоєм. Коктейль «Маргарита» перекочував, в свій час, з Мексики і пустив коріння в США через всю мережу

готелів Хілтон. – Сучасна класика, сказав бармен, який приніс їй напій. – Насолоджуйтесь! Роберт тримав в руках олд фешен з віскі та кубиками льоду.

– Роберт, пропоную випити по коктейлю за наше знайомство та за конференцію, яка нас познайомила. Як вам заключний виступ пані професорки? Я знаю її особисто, ми з нею працювали над однією справою. Вона дуже розумна, я б сказала, навіть мудра і прониклива жінка. Ви знаєте, що Жозефіна Мегре за свою поліцейську кар'єру була двічі поранена: вогнепальне поранення в плече і в ліву руку. Вона дуже смілива жінка. В моїй роботі детектива дуже важлива співпраця з колегами з інших країн Євросоюзу для слідчих дій. Зараз злочинці стають більш хитрими та розумними. Ми повинні розвиватися, освоювати нові технології, методи досліджень, щоб попереджувати їх бодай на крок.

– Так, Герда, ви праві, з приводу розвитку та співпраці з іншими колегами. Навіть в моїй адвокатській кар'єрі керівника юридичної фірми це потрібно. Я беру участь, як адвокат, в деяких голосних справах, в основному, це шахрайські злочини, економічні махінації. Від вбивств, крові та маніяків я далекий звичайно, але, знаєте, у тих людей, також руки по лікоть у бруді.

Бар був переповнений відвідувачами, всі гомоніли, така невимушена атмосфера. Ближче до 9-тої вечора почався виступ місцевої німецької групи. Молоді хлопці співали про кохання і дружбу в досить саркастичній формі. Було весело за ними спостерігати. Сміх та гомін відвідувачів, запахи свічок, атмосфера приємна та дружня. Лунала і танцювальна, повільна музика. Роберт запросив Герду на танок. Він взяв її за талію, притиснув до себе так сильно, що у дівчини перехопило подих. Вона відчула аромат не лише дорогий парфум, але і звабливий запах його тіла. Мурахи побігли по її шкірі. Це був такий сексуальний потяг, сильний, інтригуючий.

Вони ще проговорили біля години, повторили свої коктейлі. Музиканти закінчили виступ. В барі почали звільнятися столики. Біля дванадцятої ночі Роберт, взявши за руку Герду, вийшли з бару Madame Claude. Таксі вже чекало їх біля дороги.

– Grand hotel! – голосно крикнув Роберт. Він сів на задньому сидінні поряд з нею. Герда ще не встигла отямитися, як його руки вже нишпорили під її спідницею, губи пристрасно цілували шию і опускалися нижче..... Можливо все виходило швидко, і заходило занадто далеко, але такі прекрасні відчуття. Герда хотіла жити цим моментом зараз, цією солодкою миттю, без почуття сорому та жалю. Бути тут і зараз, ні про що не думати, кохатися, насолоджуватися.

Вони зайшли в шикарний хол готелю «Grand hotel», що розташувався в центрі самого Берліну. Мармурова підлога виблискувала своєю чистотою. Золоті канделябри на стінах, вишукана люстра, аромати дорогих парфумів. В центрі, на столику з коралового мармуру, стояла ваза з живими квітами- гарні, величезні білі та рожеві хризантеми, осінні квіти, додавали свого оригінального запаху в повітря. Підтримуючи її за талію, він підійшов на

ресепшн за картою- ключем від кімнати, потім вони піднялися по сходах. Дзеркальний ліфт зупинився на 5-му поверсі. Килим червоного кольору стелився змієюю під їх ногами, золотаві з чорним підсвічниками на стінах мляво миготіли, світло відблискувалось на шпалерах із золотими вензелями на стінах. 527- номер його кімнати. Роберт підніс магнітну картку- двері відчинились, потім він вставив картку-ключ в слот – тихе комфортне світло залило кімнату.

Герда зайшла в номер ніби в солодкому сні, ноги здавалися важкими. Штори в номері 527 були вже закритими, хаускіпінг встиг зробити гостю «вечірній сервіс» – це така спеціальна послуга в 5* готелях, коли перед сном з 21-22-00 закривають тюлі, штори, на ліжку викладають подушки, та розстеляють покривало, такий елемент додаткового сервісу, підготовка кімнати на ніч. По дорозі до ліжка з неї впала юбка за допомогою Роберта звісно, з блузкою було складніше, в пориві пристрасті два гудзика майже відірвалися і висіли на одній нитці. Туфлі розкидані в різні боки по килиму. Він швидко зняв з неї чорні капронові панчохи, трусики стягнув зубами. Все було ніжно і прекрасно. Герда насолоджувалась цією миттю пристрасті. Його солодкі поцілунки покривали все її тіло, відбитки рук вона відчувала на своїх стегнах, та на талії. Роберт щось шепотів їй на вухо на англійській мові, щось непристойне і пристрасне, а іноді навіть похитливе. Вона розуміла всі ці слова і ще більше розпалювалась. Він рухався ритмічно, всім тілом Герда відчувала його всередині себе, весь його рельєф, кожен м'яз чоловічого тіла.

Після піку насолоди, Герда відчула сильну спрагу, ніби вмить вся рідина з її тіла випарувалась. Зі щасливого обличчя скотилася сльоза. – Люба, щось не так? схопився Роберт. – Ні, все прекрасно, не зважай, коли мене переповнюють такі емоції, після піку насолоди, можу пустити сльозу, і це показник прекрасного і мить щастя. Ковток води повернув Герді баланс почуттів...

Глава 3

Розтин

Він лежав на столі з нержавіючої сталі накритий простиралом. Ерекції вже не було. Герда стояла над ним в білому халаті та захисному фартусі. На обличчя дівчина одягла захисну маску та окуляри. Зазвичай вона не робила сама розтини. Цим займалися патологоанатоми лабораторії, з якою співпрацювало її детективне агентство. Але тут особливий випадок, для неї особливий. За першою, вищою освітою Герда здобула ліцензію лікаря. Незвична спеціальність- медичний спеціаліст за направленням «клінічний патолог» для дівчини з околиць Баварії, з такої релігійної родини католиків як у неї. Герда не боялась крові, трупів та всієї тієї відповідної містичної атмосфери самого процесу. Для

неї розтин являвся просто одним з етапів слідчих дій, важливою сходинкою пошуку істини. Всупереч популярному уявленню про роботу лікарів-патологоанатомів, їх найпоширеніша діяльність заключається в проведенні прижиттєвої мікроскопічної діагностики (зокрема, біопсії) біологічних матеріалів пацієнта, які відправляють на дослідження такі спеціалісти як хірурги, урологи, гінекологи, ендоскопісти. І лише невелика частина їх праці присвячена дослідженню трупу людини з метою встановлення причин смерті.

Стіни в приміщенні моргу в білому кафелі. Світла достатньо, галогенові лампи по периметру та всередині стелі. Кімната виглядала ідеально чистою, майже стерильною. Бюро розслідувань «Штайн», в якому числилась Герда старшим детективом співпрацювали саме з цим моргом, бо тут були надійні патологоанатоми і сучасна лабораторія. Не слизький, матовий кахель жовтого кольору на підлозі покладений з ухилом під зливи. Сучасні стаціонарні столи для розтину з нержавіючої сталі, над ними на стелі великі круглі лампи додаткового освітлення, каталки на колесах, нове обладнання та захисних одяг для лікарів. Така миротворча атмосфера моргу сприяла комфортній, злагодженій роботі, якщо можна так сказати в цьомі місці, і правильним результатам діагностики. Бездоганна репутація медичного закладу являлась важливим фактором. Всі лікарі-патологоанатоми, санітари підписували документи про нерозголошення ходу та таємниць слідства, а також встановлених причин смерті пацієнтів. Вони коректно спілкувалися з родичами померлих.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=65302953&lfrom=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.